

بررسی موارد ترومبوآمبولیزم شریانی اندامها در بیمارستان سینا ۱۳۷۰ - ۷۷

دکتر محمد رضا ظفر قندی* (فوق تخصص جراحی عروق و ترومما، دانشیار)، دکتر نصیر نصیری شیخانی (جراح عمومی)

*دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

مقدمه: ترومبوآمبولی شریانی شایعترین علت ایسکمی حاد شریانی اندامها و از علل عمدۀ آمپوتاسیون در بیماران عروقی است. بنا به ضرورت برای روشن نمودن مشخصات موارد مراجعه ترومبوآمبولیزم شریانی، این مطالعه به مدت هفت سال در بیمارستان سینا صورت گرفته است.

مواد و روشها: این بررسی بصورت گذشته نگر (رتروسپکتیو) انجام گردیده است. در عمل کلیه سوابق موجود بیمارانی که در بین سالهای ۱۳۷۰-۷۷ به بیمارستان سینا مراجعه نموده بودند، مورد بررسی دقیق واقع شده است.

یافته ها: جمعاً ۲۴ مورد در ۲۱ بیمار مورد بررسی قرار گرفتند. نسبت زن به مرد، یک سوم به دو سوم، نما در دهه هشتم عمر، میانگین سنی برابر ۴۶/۴۸ سال، شایعترین علت بدست آمده، قلبی (در ۵۴ درصد موارد A.F)، شایعترین نشانه مشاهده شده، درد، شایعترین گرید ایسکمی در هنگام مراجعه برابر گردید [II (در ۶۲ درصد) و شایعترین محل درگیری مشاهده شده، شریان فمورال (۷۶ درصد) بوده است. در ۸۴ درصد موارد، آمبولکتومی موفق بوده و در ۱۲/۵ درصد موارد آمپوتاسیون اولیه انجام شده است. نهایتاً میزان "Limb Salvage" برابر با ۶۸ درصد و "In-hospital Mortality" برابر با ۲۴ درصد و درگیری همزمان و متعدد آمبولیک در ۲۹ درصد یافت شده است. در بررسی تحلیلی تاثیرات عواملی مثل جنس، شدت ایسکمی، تاخیر در شروع درمان، موقوفیت آمبولکتومی، همزمانی آمبولیها، عوارض قلبی، مکان انسداد، هیپرکالمی، اسیدمی و میوگلوبینوری بر مورتالیته و توانایی حفظ بقای اندام، تنها ارتباط معنی دار و مستقیم بین همزمانی آمبولیها و مورتالیته، و نیز حفظ اندام و تاخیر در شروع درمان و گرید ایسکمی و اختلال حرکتی، بطور معکوس بدست آمده است.

نتیجه گیری و توصیه ها: این مطالعه یک نوع مطالعه اکتشافی (Explorative) برای آشکار نمودن ابعاد مساله بشمار می‌آید و توصیه می‌شود مطالعات تکمیلی لازم در ادامه کار به مورد اجرا در آید. در ضمن در جهت بالابردن آگاهی های مردم و بازآموزیهای منظم پژوهشکان و افزایش امکانات آموزشی درمانی و بهینه سازی آنها، اقدامات لازم توصیه می‌گردد.

نتایج

مقدمه

سن: محدوده سنی ۳۴-۹۱ سال، میانگین ۶۴/۴۸ (که در بیماران فوت کرده حدوداً ۱۰ سال بیشتر از بیماران در قید حیات بوده است). نما دهه هشتم عمر، انحراف معیار ۱۵/۷۹ سال.

جنس: ۱۴ بیمار مرد و ۷ بیمار زن بودند.

Limb Salvage: در بین ۱۶ بیمار در قید حیات، در ۱۱ نفر امکان پذیر بوده است (۶۸ درصد) (۱۰۰ درصد در اندام فوقانی و ۶۸/۷۵ درصد در اندام تحتانی). مرگ و میر در بیمارستان: ۲۴ درصد بدست آمده است.

علل: همانطوریکه در جدول یک آمده است علل قلبی شایعترند.

نشانه‌ها: بیشتر از همه درد یافت شده است (جدول ۲).

علائم: در ۱۷ درصد از بیماران نبض وجود داشته است (جدول ۳).

شدت ایسکمی: اکثریت مراجعه کنندگان ایسکمی شدید دارند (جدول ۴).

Limb Salvage در گریدهای بالاتر کاهش یافته است ($p.value=0/052$).

تاخیر زمانی: اکثر بیماران با تاخیر زمانی بیشتر از ۱۲ ساعت مراجعه نموده‌اند که این موضوع در عمل باعث کاهش میزان توانانی حفظ و بقای اندام می‌شود ($pvalue=0/057$) (جدول ۵).

عوارض: شایعترین عوارض قلبی بوده‌اند (جدول ۷).

آمبولکتومی زودرس: در ۳ مورد از ۲۴ مورد، بطرور اولیه آمپوتاسیون انجام شده و در ۲ مورد نیز بیمار در اطاق عمل فوت نموده است لذا از بین ۱۹ مورد آمبولکتومی انجام شده نتایج در جدول ۶ بدست آمده است.

محل انسداد آمبولیک: شایعترین محل انسداد آمبولیک در اندام فوقانی "شریان برآکیال" و در اندام تحتانی "شریان فمورال" بوده است.

آمبولی‌های شریانی، علیرغم پیشرفت‌های قابل توجه در درمان بیماری‌های قلبی-عروقی و ابداع روش‌های ساده‌تر جراحی، همچنان عامل مهمی در بروز موربیدیته و مورتالیته در این بیماران بشمار می‌رود (تا حدیکه میزان بستری در بیمارستان به ۵۰/۴ در ازای هر یک صد هزار بستری و مرگ و میر ۱۰-۱۵ درصد رسیده است) (۱). شاید علت این امر، افزایش تدریجی ولی مشخص انواع ریسک فاکتورهای بالینی و زمینه‌ای (ازدیاد سن، همراهی بیماری‌های طبی و بیماری‌های مزمن شریانی) باشد. مطالعه حاضر سعی دارد با تأکید بر این نکات، نتایج و کوشش‌های صورت پذیرفته در این زمینه را، در بیمارستان سینا ارائه دهد.

مواد و روشها

نوع این مطالعه، گذشته نگر، توصیفی بوده و در مواردی نیز به تحلیل ارتباط بین مورتالیته و میزان توانانی حفظ بقای اندام، با عوامل مختلف می‌پردازد. جمعیت هدف، در واقع تمامی بیمارانی بوده‌اند که بین سالهای ۱۳۷۰-۱۳۷۷ با ایسکمی حاد اندام، به بیمارستان سینای تهران مراجعه کرده و درمان شده‌اند. این مطالعه بدون نمونه گیری و به شرط وجود علت قلبی آمبولی شریانی (فقدان کلودیکاسیون متناوب و یا علائم سیستمیک اتروسکلروز) انجام شده است: ۲۱ نفر ($F/M=1/2$) با میانگین سنی ۶۴/۴۸ و محدوده سنی ۳۴ تا ۹۱ سال، که تحت انجام روش‌های تشخیصی و درمانی (آرتربیوگرافی، E.C.G.، داپلر و ... و آمبولکتومی و آمپوتاسیون) قرار گرفته‌اند.

جدول شماره ۱ - علل ترومبوآمبولی در مراجعان به بیمارستان سینا در سالهای ۱۳۷۰-۷۶

فرابوافی نسبی	فرابوافی	علل
%۵۴/۱۶	۱۳	(A.F.) آرتیمی
*%۸۳۴	۲	آنوریسم بطئی
*%۱۲/۰	۳	ترومبوز ایترامورال قلبی
%۲۵	۶	ناشناخته

* یکی از بیماران هم واجد آنوریسم بطئی و هم ترومبوز ایترامورال بود.

جدول شماره ۲ - نشانگان بیماری در بیماران ترومبوآمبولی در بیمارستان سینا در سالهای ۱۳۷۰-۷۶

فرابوافی نسبی	فرابوافی	نشانه‌ها
*%۹۵	۲۱	(Pain) درد
%۹۲	۲۲	(Coldness) سردی
**%۳۰	۳	Pallor
**%۳۰	۳	Mottling
**%۳۰	۳	Cyanosis تغییر رنگ
***%۶۸/۴۲	۱۳	(Paresthesia) اختلال حسی
****%۴۲/۸۵	۹	(Paresis) اختلال حرکتی

* در ۲ مورد بیماران بعلت بیماری زمینه‌ای خود قادر به درگ درد نبوده‌اند.

** فقط در ۱۰ مورد در پرونده‌ها ذکر شده بودند (شامل یک مورد گانگرن اندام مبتلا).

*** در ۵ مورد قابل اعتماد نبوده است.

**** در ۳ مورد قابل ارزیابی نبوده است.

جدول شماره ۳ - علائم بیماری در بیماران ترومبوآمبولی در بیمارستان سینا در سالهای ۱۳۷۰-۷۶

فرابوافی نسبی	فرابوافی	علائم
%۸۳	۲۰	از بین رفت نبض
%۴	۱	گانگرن

جدول شماره ۴ - گروه‌بندی اندامها بر مبنای شدت ایسکمی آنها بر اساس Grading انجمن جراحی عروق و جراحی قلب و عروق آمریکا

فرابوافی نسبی	فرابوافی	شدت ایسکمی
*	*	I-Garde (قابل زنده ماندن)
%۶۲	۱۵	II-Grade (نهدید به گانگرن)
%۳۸	۹	III-Grade (گانگرن غیرقابل برگشت)

جدول شماره ۵- تأخیر زمانی مراجعه بیمار

فراوانی نسبی	فراوانی	فاصله زمانی بین شروع بیماری و مراجعه بیمار
%۲۸	۳	کمتر از شش ساعت
%۱۴	۳	بین شش تا دوازده ساعت
%۵۷	۱۲	بیشتر از دوازده ساعت

جدول شماره ۶- موارد آمبولکتومی موفق در بیماران ترومبوآمبولی در بیمارستان سینا در سالهای ۱۳۷۰-۷۶

فراوانی نسبی	فراوانی	آمبولکتومی موفق
%۹۲/۸۵	۱۳	زودرس
%۶۰	۳	دیررس
%۸۴/۲۱	*۱۶	مجموع

* در ۳ مورد، آمبولکتومی با شکست مواجه شده است که در ۲ مورد آن، آمبولکتومی دیررس انجام شده است.

جدول ۷ شماره - عوارض بیماری و عوارض درمان جراحی آن در بیماران ترومبوآمبولی در بیمارستان سینا در سالهای ۱۳۷۰-۷۶

فراوانی نسبی	فراوانی	عوارض
*	*	تنفسی
**%۲۸	۴	کلیوی
***%۱۴	۳	قلبی
****%۹	۲	پریتوئیت

* در ۱۰ مورد، A.B.G چک شده است.

** فقط در ۱۴ بیمار، مقادیر کراتینین ثبت شده است.

*** پس از ۱۹ مورد آمبولکتومی و ۳ مورد آمپوراتیون اولیه، عارضه قلبی در ۳ مورد (شامل یک مورد P.A.C. و ۲ مورد تغییرات ایسکمیک الکتروکاردیوگرافیک) اتفاق افتاده است.

**** عارضهای ناشی از همراهی آمبولی مزانتریک.

جدول شماره ۸- میزان بروز درگیری آمبولیک در مناطق مختلف در بیماران ترومبوآمبولی در بیمارستان سینا در سالهای ۱۳۷۰-۷۶

فراوانی نسبی	فراوانی	محل انسداد
	۳	(Brachial)
%۷۶	۱۶	کشاله ران (Femoral)
%۱۹	۴	زانو (Popliteal)
%۴	۱	اندام تحتانی (Infrapopliteal) ساق

آمبولیک وجود داشته است. در صورت همزمانی آمبولی متعدد، میزان مرگ و میر بشدت افزایش می‌باید.
($p.value=0.009$)

همزمانی آمبولی‌ها: مجموعاً در ۷ مورد از ۲۴ مورد آمبولی اندام بررسی شده (و یا به عبارت دیگر در ۵ نفر)، همزمانی وقایع آمبولیک رخ داده است که از اینها، ۲ بیمار علاوه بر درگیری همزمان احشائی، گرفتاری اندام دیگر نیز مشاهده شده است. یعنی در یک‌چهارم بیماران، گرفتاری متعدد

جدول شماره ۹- آمبولی‌های همزمان در بیماران ترومیوآمبولی در بیمارستان سینا در سالهای ۷۶-۱۳۷۰.

مکان	فراوانی	فراوانی تسبی*
سربرال (Cerebral)	۳	٪۶۰
احشائی (Mesenteric)	۲	٪۴۰
اندام دیگر	۲	٪۴۰

*نسبت به کل موارد همزمان آمبولی سنجیده شده است.

مراجعه کنندگان، ایسکمی گرید III داشته‌اند (۳۸ درصد) و هیچ‌کدام دارای گرید I نبوده‌اند. ارتباط شدت ایسکمی با مورتالیته معنی‌دار نبوده ولی با Limb Salvage ارتباط معنی‌دار داشته است ($p.value=0.05$). تاخیر بیشتر از ۱۲ ساعت (در ۶۵ درصد بیماران)، در میزان Limb Salvage بطور معنی‌دار تاثیرگذار بوده ($p.value=0.057$) ولی در مورد مورتالیته معنی‌دار نبوده است (۳، ۶، ۷). احتمالاً علت در ناتوانی بیمار در درک صحیح از زمان شروع بیماری یا علائم آن می‌باشد. شکست آمبولکتومی در ۴۰ درصد موارد دیده شده (در موارد زودرس فقط در ۷/۱۵ درصد) که مربوط به چسبندگی لخته‌ها به جدار رگ بوده است.

برخلاف انتظار، (محل آمبولی) ارتباط مستقیم با توانایی حفظ بقای اندام داشته که در اینجا ارتباطی بی‌معنی شده است ($p.value=0.06$) که شاید به خاطر محدودیت در تایید پاراکلینیک محل آمبولی باشد. تاثیر مستقیم آمبولکتومی زودرس بر افزایش Limb Salvage معنی‌دار نشده است (۰.۳۳). شایعترین عارضه کلیوی بوده (۲۸ درصد) و ارتباط عارضه قلبی با مورتالیته معنی‌بافته است (۰.۱۲) ($p.value=0.012$) (شاید به خاطر عدم اندازه‌گیری روتین آنژیمهای قلبی) (۱). همزمانی آمبولی‌ها و مورتالیته ارتباط مستقیم و معنی‌داری داشته‌اند (۰.۰۹) ($p.value=0.009$). ولی برخلاف آمار جهانی این همزمانی با Limb Salvage

بحث

شایعترین سن ابتلا و میانگین سنی بیماران، منطبق با آمار جهانی بوده است (۳) و اختلاف میانگین سنی در بیماران فوت کرده و نیز تحت آمپوتاسیون قرار گرفته با سایر افراد، معنی‌دار نبوده است (با $p.value$ های به ترتیب برابر با ۰/۱۳ و ۰/۱۰). نسبت زن به مرد، کاملاً بر خلاف نتایج جهانی بوده است (۱). توزیع جنسی بیماران، بر حسب میزان مرگ و میر و توانایی حفظ بقای اندام، معنی‌دار نیست (با $p.value$ های به ترتیب برابر با ۰/۰۹ و ۰/۳۴). میزان Limb Salvage کلی (بخصوص در اندام تحتانی)، بسیار پائین‌تر از آمار جهانی بوده است (شاید بعلت تاخیر در مراجعه و درمان). علتهای ناشناخته (در ۲۵ درصد)، بسیار بیشتر از موارد مشابه خارجی است (شاید بواسطه امکانات بررسی کمتر) ولی علل قلبی (A.F.)، همچنان شایعترین علتها هستند (۳). همانند نتایج جهانی، شایعترین علامت بیماری درد است (۹۵ درصد). برخلاف نتایج خارجی، اختلال حس (۷۴ درصد) و حرکت (۴۳ درصد)، بسیار بالاتر از سایر گزارشات بین‌المللی است (۱) که خود دلیلی است بر مراجعه دیر هنگام و یا تشخیص دیررس بیماری. ولی با تحلیل رابطه اینها با میزان Limb Salvage، فقط دومی ارتباط معنی‌دار یافته است (۰.۰۶) ($p.value=0.006$). بسیاری از

تحریک الکتریکی و توانائی حفظ بقای اندام، مطابق انتظار رابطه‌ای مستقیم بدست آمده (بدین معنی که در موارد پاسخ مشبت به تحریک، میزان حفظ بقای اندام افزایش یافته است) ولی متناسبانه این ارتباط، از لحاظ آماری معنی‌دار تلقی نمی‌شود ($p.value=0.80$). این بررسی نشان داده است که حتی در ۷۵ درصد مواردیکه پاسخ عضله ایسکمیک به تحریک الکتریکی، منفی بوده است هم توانائی حفظ بقای اندام ممکن بوده است.

پیشنهادات:

با توجه به کاستیهای این مطالعه، در معنی‌دار کردن ارتباطات مورد نظر، لزوم انجام مطالعه‌ای آینده‌نگر جهت بررسی روابط سبیی و سعی در رفع معضلات ذکر شده، احساس می‌شود.

سایر پیشنهادات عبارتند از:

- بالا بردن آکاهی مردم.
- بازآموزیهای منظم پزشکان.

افزایش امکانات آموزشی - درمانی و بهینه‌سازی استفاده از آنان.

ارتباط مستقیم و با معنی یافته است (احتمالاً به خاطر قلت افراد مورد مطالعه) (۱). کلاً هیچگونه ارتباطی مابین هیپرکالمی، اسیدمی و میوگلوبینوری با میزان‌های مورتالیته و Limb Salvage معنی‌دار نشده است (۲). شایعترین محل انسداد در اندام تحتانی، شریان فمورال (۷۶ درصد) بوده ولی برخلاف آمار جهانی محل انسداد رابطه معنی‌داری با مورتالیته و Limb Salvage نداشته است (۳). شایعترین تغییر در AF, ECG بوده است (۶۰ درصد) (۳).

هرچند بین پاسخ عضله ایسکمیک به تحریک الکتریکی و میزان Limb Salvage، رابطه مستقیمی به دست آمده ولی معنی‌دار نشده است. هیپرکالمی در ۶۴ درصد و اسیدمی در ۲۳ درصد وجود داشته است و میوگلوبینوری در ۵۰ درصد و کاردیومگالی در ۷۷ درصد موارد دیده شده است. در مورد محل درگیری آمبولیک: همانند آمارهای خارجی، شایعترین محل در اندام تحتانی می‌باشد (مطابق جدول ۸) (۳).

فاسیوتومی: در ۲۰ درصد بیماران انجام شده است. سرانجام اینکه در بررسی ارتباط مابین نوع پاسخ عضله ایسکمیک به

منابع

1. Rutherford. "Arterial thromboembolism". Text book of vascular surgery, Sanders 1995;p:647-66.
- 2."Atheroembolism" Jenkins DM. Am-Surg. Sep. 1991, 57(9): 588-90.
3. "Arterial Embolectomy" Thomas Panetta. Surg-Clin-North America. April 1986, 86(2): 339-351.
4. "Acute Ischemia of the Lower Limbs" Luminati-G. Riv-Eur-Sci-Med-Farmacol. Jan-Feb. 1996, 18(1).
5. "Upper Limb Embolus" Davis MG. Ann-Vasc-Surg. Jan. 1991, 5(1): 85-7.
6. "Outcome of Surgical Treatment in Acute upper limb Ischemia" Pentti J. Ann-Chir-Gynaecol. 1995, 84(1): 25-8.
7. "Arterial Embolectomy in Lower Limb" Wolosker N. Rev-Paul-Med. Jul-Aug. 1996, 114(4): 1226-30.
8. "Our Experience in treating patients with embolisms of the Aorta and Major Arteries of the Extremities (on the centenary of the first embolectomy)" Barsukov AB. Vestu-Khir-Im-I-Grek. 1996, (1): 10-3.